

РЕШЕНИЕ

№ 3137

гр. София, 30.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 19.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **6640** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 вр. чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/, вр. чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на „МАГ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „Студентски“, [улица], представлявано от И. Р. К. – Управител, чрез адвокат Р. К., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, офис 1, срещу Решение за определяне на финансова корекция № РД-02-16-482/29.05.2024 г., издадено от Р. Б. Р., Главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“, Управляващ орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 /УО на ОПИК/ при Министерство на иновациите и растежа, с което е наложена финансова корекция в размер на 25 % от финансовата подкрепа със средства от ЕСИФ по проведения избор с изпълнител с предмет: „Изграждане на 1 800 м2 многокомпонентна топлоизолационна система от топлоизолационна плоча XPS“ и избран за изпълнител „Алфа Билд Инженеринг“ ЕООД.

С жалбата се оспорва решението за определяне на финансова корекция, като се излагат доводи за незаконосъобразност, поради противоречие с материалния закон. Твърди се, че не са налице основания за налагане на финансова корекция, тъй като не са осъществени твърдените нарушения, поради което не е налице нередност. Излагат се подробни съображения в тази насока. Във връзка с изложеното, моли Съда да постанови решение, с което да отмени оспорения акт, като неправилен и

незаконосъобразен, а при условията на алтернативност да редуцира размера на наложената финансова корекция. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, не се явява, представлява се от адвокат К., който поддържа жалбата по изложените в същата съображения и моли Съда да отмени оспореното Решение за определяне на финансова корекция № РД-02-16-482/29.05.2024 г. като неправилно и незаконосъобразно. Претендира присъждане на съдебно-деловодни разноски съгласно представен списък.

Ответният административен орган – Главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“, Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020, редовно уведомен, не се явява, представлява се от юрисконсулт К., която моли Съда да отхвърли депозираната жалба, като потвърди като правилно и законосъобразно Решение за определяне на финансова корекция № РД-02-16-482/29.05.2024 г. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и отправя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

По Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 между Министерство на иновациите и растежа, чрез Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“, в качеството на Управляващ орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014 – 2020 г., е сключен Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 г. процедура чрез подбор № BG16RFOP002-6.002. Този факт не е спорен между страните /л.71-111/. В УО по ОПИК е постъпил Сигнал за нередност с вх. № 91-Е-154/05.03.2024 г., регистриран в ИСУН 2020 и в регистъра на Управляващия орган под № 918 /л.38-40/. Този сигнал е подаден от Отдел „Изпълнение на проекти“ вследствие на извършен през 2023 г. одит на операциите по ОПИК от одитния орган на средствата на ЕСИФ – ИА „Одит на средствата на ЕС“ /ОСЕС/. В същия е отразено, че от ОСЕС е извършена реверефикация на деветата счетоводна година с цел придобиване на увереност, че сертифицираните разходи са верни и свързаните с тях трансакции – законосъобразни, при което по отделни операции са открити повтарящи се идентични нарушения на чл. 4, § 8 от Регламент № 1303/2013 г., задължаващ държавите – членки да спазват принципа за добро финансово управление. Съгласно чл. 33 от Регламент № 2018/1046 принципът на добро финансово управление е свързан с използване на публичния финансов ресурс въз основа на принципите икономичност, ефикасност и ефективност и по начин, който е ориентиран към резултатите от изпълнението.

Посочено е още, че при проведен избор на изпълнител с предмет: „Изграждане на 1800 м2 многокомпонентна топлоизолационна система на топлоизолационна плоча XPS“ и определена съгласно Приложение 18.2, стойност на процедурата в размер на 269 100.00 лв. са получени две оферти:

а/ Класираната на първо място оферта с избран изпълнител „Алфа Билд Инженеринг“ ЕООД с цена 268 999.00 лв.;

в/ Оферта от „Ара Холдинг“ ЕООД, с предложена цена 268 999.00 лв.

В сигнала е посочено, че получените две оферти не могат да се приемат за независими и съпоставими, и поради това, че са подадени от свързани лица по смисъла на ТЗ, твърдение установено на основание налична информация от А. Регистър, поради което между тях могат да се уговорят условията, различни от обичайните. На база справка в А. Регистър е установено, че дружествата „Алфа Билд Инженеринг“ ЕООД и „Ара Холдинг“ ЕООД участват едновременно в регистрирано дружество по ЗЗД през 2021 г. – „А. Холдинг“. Представляващ на дружеството по ЗЗД е П. Е. П., който е и собственик и управител на „Билд Инженеринг“ ЕООД. Установена е свързаност между лицата „Алфа Билд Инженеринг“ ЕООД и „Ара Холдинг“ ЕООД по смисъла на § 1, ал. 2 от ДР на ТЗ – лица, които участват пряко или косвено в управлението, контрола и капитала на друго лице или лица, поради което между тях могат да се уговорят условия, различни от обичайните. Акцентирано е, че чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ регламентира като основание за определяне на финансова корекция нарушаване на принципа на чл. 4, § 8 от Регламент № 1303/2013 г. Чл. 4, § 8 от Регламент № 1303/2013 г. задължава държавите – членки да спазват принципа за добро финансово управление, законово регламентирано и в чл. 2, ал. 1 от ЗУСЕФСУ. Прието е, че в случая е налице нарушение на чл. 3.8.1 от административния договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, чл. 1.2 от Общите условия, т. 1 от Условията за изпълнение на проекти, чл. 4, § 8 от Регламент № 1303/2013 г. и чл. 33 от Регламент /ЕС/ 2018/1046.

Във връзка с изложените в постъпилия сигнал твърдения от страна на УО на ОПИК е извършена справка в системата на ИСУН 2020, от която е установено действително извършването на разхода „Изграждане на 1800 м2 многокомпонентна топлоизолационна система на топлоизолационна плоча XPS“ и определена съгласно Приложение 18.2, стойност на процедурата в размер на 269 100.00 лв., както и представени от „МАГ“ ООД две оферти: оферта от „Алфа Билд Инженеринг“ ЕООД с цена 268 999.00 лв. /класирана на първо място/ и оферта от „Ара Холдинг“ ЕООД, с предложена цена 268 999.00 лв.

От УО на ОПИК е прието, че подадените две оферти не може да бъдат приети за независими и съпоставими, и предвид обстоятелството, че са подадени от свързани лица - „Алфа Билд Инженеринг“ ЕООД и „Ара Холдинг“ ЕООД. От извършена справка в А. Регистър е установено, че дружествата „Алфа Билд Инженеринг“ ЕООД и „Ара Холдинг“ ЕООД участват едновременно в регистрирано дружество по ЗЗД през 2021 г. – „А. Холдинг“. Представляващ дружеството по ЗЗД е П. Е. П. – собственик и управител на „Алфа Билд Инженеринг“ ЕООД. В тази връзка от УО на ОПИК е прието, че е налице свързаност между лицата „Алфа Билд Инженеринг“ ЕООД и „Ара Холдинг“ ЕООД по смисъла на § 1, ал. 2 от ДР на ТЗ – лица, които участват пряко или косвено в управлението, контрола или капитала на друго лице или лица, поради което между тях могат да се уговорят условия, различни от обичайните.

Административният орган се е позовал на нормата на чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ, регламентираща като основание за налагане на финансова корекция нарушаване на принципа на чл. 4, § 8 от Регламент № 1303/2013 г. Разпоредбата на чл. 4, § 8 от Регламент № 1303/2013 г. задължава държавите-членки да спазват принципа за добро финансово управление, уреден в чл. 2, ал. 1 от ЗУСЕФСУ. Посочено е, че съгласно чл.

33 от Регламент 2018/1046 принципът на добро управление е свързан с използване на публичния финансов ресурс на основата на принципите на икономичност, ефикасност и ефективност и по начин, който е ориентиран към резултатите от изпълнението.

Принципът на икономичност, в контекста на разходването на безвъзмездна финансова помощ от бенефициент, изисква използваният публичен финансов ресурс да се използва за осъществяване на одобрените дейности по проекта като се предоставя своевременно, в подходящо количество и качество на най-добрата цена. Посочено е, че този принцип би бил нарушен, ако ресурсът не е разходван за одобрената по проект дейност или не е разходван своевременно, не е в подходящото количество и качество или не е най-добрата цена.

Направен е извод, че след като в случая не са осигурени две съпоставими оферти, бенефициентът „МАГ“ ООД е извършил разход, финансиран с безвъзмездни финансови средства от ОПИК без от негова страна да е дадена гаранция, че този разход се извършва при най-доброто съотношение качество-цена, и с което от негова страна не е спазен принципът на добро финансово управление и в частност принципа на икономичност. Прието е, че от страна на бенефициента в случая не е спазен указания от УО на ОПИК подход при закупуване на активи без провеждане на процедура за избор на изпълнител. От друга страна е прието, че принципът на добро управление в частта икономичност е бил засегнат и поради обстоятелството, че между оферентите по процедурата за доставка на осветителни тела е съществувала свързаност, която е възможно да доведе до уговаряне на условия и цени, различни от обичайните. Установеното е увредило или би могло да увреди бюджета на програмата и на ЕС, поради което е направен извод, че на основание чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ следва да бъде определена финансова корекция по сключения административен договор.

Прието е, че установеното нарушение притежава и трите елемента от легалното определение за „нередност“: извършено е от икономически оператор /бенефициентът „МАГ“ ООД/, който чрез свое действие или бездействие не е осигурил две съпоставими оферти съгласно изискванията по процедурата, извършвайки разход, увреждащ бюджет на Общността, с което не е спазен принципът на добро финансово управление и по-конкретно принципът на икономичност част от правото на ЕС. Акцентирано е, че е налице нарушение на чл. 3.8.1 от договора за безвъзмездна финансова помощ, чл. 1.2 от Общите условия, т. 1 от Условията за изпълнение на проекти, чл. 4, § 8 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 и чл. 33 от Регламент /ЕС/ № 2018/1046. Установеното нарушение е прието, че представлява „нередност“ по чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ, поради нарушение на принципите за добро управление в съответствие с изискванията на чл. 33, чл. 36, § 1 и чл. 61 от Регламент /ЕС/ 2018/1046 и по-конкретно на принципа на икономичност и нередност по т. 2 от Приложение № 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ /обн., ДВ., бр. 27/31.03.2017 г., посл. доп., ДВ., бр. 102/23.12.2022 г./, за което се предвижда финансова корекция в размер на 100 %. В съответствие с принципа на пропорционалност, размерът на финансовата корекция за това нарушение може да бъде намален на 25, 10 или 5 на сто, когато естеството и тежестта на индивидуалното или системното нарушение не оправдава определяне на по-висок размер.

В случая за определяне на финансовото влияние на нарушението и процентния

показател, е взето предвид, че от страна на бенефициента не са спазени изискванията на УО на ОПИК, но и че същият е възложил доставката на актива под определената максимално допустима стойност, т.е под определения праг на УО, с което не са засегнати всички аспекти на проявление на принципа на доброто финансово управление. В тази връзка е направен извод, че установеното нарушение обосновава прилагане на максималния размер на финансова корекция от 100 % и процентният показател на корекцията следва да бъде определен на 25 % върху поисканите за възстановяване разходи – 268 999.00 лв. по Фактура № 0...461/17.07.2023 г. и във връзка с Оферта № 625/10.04.2023 г. от „Алфа Билд Инженеринг“ ЕООД на стойност 268 999.00 лв. без ДДС. УО на ОПИК се е позовал на нормата на чл. 71, ал. 2 от ЗУСЕСФУ, съгласно която финансова корекция може да бъде извършена за целия проект или за отделна дейност, отделен договор с изпълнител или за отделен разход. Финансовата корекция е изчислена по следната формула /чл. 5, ал. 1, т. 3 от Наредбата/ - $K = P_k \times C_r$, където K е стойността на финансовата корекция, P_k – процентният показател на финансовата корекция, съгласно съответното приложение и C_r – сумата на допустимите, поискани от бенефициента разходи, за който е констатирано нарушението или $25 \% \times 134\,499.50 \text{ лв.} = 33\,264.88 \text{ лв.}$

За осъществения последващ контрол бенефициентът е уведомен с Писмено уведомление № 632/14.03.2024 г., изпратено чрез ИСУН 2020 с кореспонденция № BG16RFOP002-6.002-0030-C01-M017 на 14.03.2024 г., предоставен му е срок от две седмици за представяне на писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция, както и с правото да представи допълнителни доказателства /л.34-37/. От страна на жалбоподателя-бенефициер е депозирано Възражение чрез кореспонденция в ИСУН 2020 с № BG16RFOP002-6.002-0030-C01-M018 от 26.03.2024 г., което е обсъдено подробно от УО, и е прието за неоснователно и недоказано /л.30-33/

В тази връзка и с оглед установеното и на основание чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ /вр. § 70 от ПЗР на ЗУСЕФСУ/ вр. чл. 72, ал. 3 от ЗУСЕСИФ /вр. § 70 от ПЗР на ЗУСЕФСУ/ за констатираното нарушение е издадено Решение за определяне на финансова корекция № РД-02-16-482/29.05.2024 г., с което на „МАГ“ ООД е определена финансова корекция в размер на 33 624.88 лв., представляващи 25 % от финансовата подкрепа със средства от ЕСИФ по проведения избор с изпълнител с предмет: „Изграждане на 1 800 м² многокомпонентна топлоизолационна система от топлоизолационна плоча XPS“ и изпълнител „Алфа Билд Инженеринг“ ЕООД.

Решение за определяне на финансова корекция № РД-02-16-482/29.05.2024 г. на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ е връчено на жалбоподателя на 31.05.2024 г. /л.26-27/.

Предвид установеното от фактическа страна, Съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта, който подлежи на съдебен контрол, съгласно чл. 73, ал. 4 от ЗУСЕФСУ, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, Съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да

провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК:

На първо място в центъра на правните отношения в системата на публичните средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ) стои бюджетът на ЕС и националният бюджет. Органите в системата на публичните средства от ЕСИФ действат при условията на обвързана компетентност. Те следва да държат сметка, че предоставянето на парични трансфери с източник от ЕСИФ е инвестиционна политика в средносрочен и дългосрочен план. Тя има за цел подобряването на конкурентоспособността на българската икономика, регионалното развитие и ускоряване на процеса на сближаване. Изразходването на средствата от ЕСИФ следва да бъде осъществявано при спазване на принципите на ефективност, публичност и прозрачност.

Съгласно разпоредбата на чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, Финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Съгласно чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСФУ, управляващите органи отговарят за цялостното програмиране, управление и изпълнение на програмата, както и за предотвратяването, откриването и коригирането на нередности, включително за извършването на финансови корекции. Ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или определено от него лице. Правомощия на ръководител на управляващия орган по този закон може да се упражняват и от овластено от него лице.

Съдът намира, че оспореното Решение за определяне на финансова корекция № РД-02-16-482/29.05.2024 г., е издадено от компетентен административен орган – Р. Р., на длъжност Главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“, Министерство на иновациите и растежа, оправомощен съгласно Заповед № РД-14-419/11.10.2023 г. на Министър на иновациите и растежа /л.28-29/. Оспореният административен акт е подписан с валиден електронен квалифициран подпис, валиден към датата на издаването му, за което по делото са представени доказателства /л.27/.

Оспореният административен акт е издаден и в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл. 59, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕИФ. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазени са изискванията на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕИФ, като преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция е осигурена възможност на жалбоподателя да представи в разумен срок писмени възражения по основателността и размера на корекцията. Такива възражения са представени от жалбоподателя на 26.03.2024 г., които са обсъдени от административния орган в оспореното по настоящето дело решение за налагане на финансова корекция /л.31-33/.

Относно приложението на материалния закон, Съдът намира следното:

Съгласно нормата на чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСФУ финансовата подкрепа със средства от ЕСИФ може да бъде отменена изцяло или частично чрез извършване на финансова корекция за нарушаване на принципите по чл. 4, § 8, чл. 7 и 8 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013. Съгласно чл. 4, § 8 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013,

Комисията и държавите членки спазват принципа за добро финансово управление в съответствие с изискванията на член 33, член 36, § 1 и член 61 от Финансовия регламент. Съгласно чл. 33, параграф 1 от Регламент /ЕС, Евратом/ 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти /ЕС/ № 1296/2013, /ЕС/ № 1301/2013, /ЕС/ № 1303/2013, /ЕС/ № 1304/2013, /ЕС/ № 1309/2013, /ЕС/ № 1316/2013, /ЕС/ № 223/2014 и /ЕС/ № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент /ЕС, Евратом/ № 966/2012 член 61 от (за краткост Финансовия регламент), бюджетните кредити се използват в съответствие с принципа на добро финансово управление и следователно се изпълняват, като се спазват следните принципи: а) принципа на икономичност, според който ресурсите, използвани от съответната институция на Съюза за осъществяване на нейните дейности, се предоставят своевременно, в подходящо количество и качество и на най-добрата цена; б) принципа на ефикасност, който е свързан с най-доброто съотношение между използваните ресурси, предприетите дейности и постигането на целите; в) принципа на ефективност, който е свързан със степента, в която се постигат поставените цели посредством предприетите дейности.

В процесния случай от страна на ответния административен орган е установено нарушение на чл. 4, § 8 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 и чл. 33, чл. 36, § 1 и чл. 61 от Регламент /ЕС/ № 2018/1046 и по-конкретно нарушение на принципите на добро финансово управление и икономичност. Прието е, че от страна на бенефициера е извършено нарушение на чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ, квалифицирано като „нередност“ по т. 2 от Приложение № 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ.

Съгласно действащия Регламент № 2018/1046, в Глава 7, Член 33, е определен „Принцип на добро финансово управление и качество на изпълнението“. В съответствие с тази пряка норма на общностното право, всички предоставени от ЕС, бюджетни кредити, се използват, от държавите-членки, в съответствие с принципа на добро финансово управление и следователно се изпълняват, като се спазват следните принципи:

1. Бюджетните кредити се използват в съответствие с принципа на добро финансово управление и следователно се изпълняват, като се спазват следните принципи:

а/ принцип на икономичност, според който ресурсите, използвани от съответната институция на Съюза за осъществяване на нейните дейности, се предоставят своевременно, в подходящо количество и качество и на най-добрата цена;

б/ принцип на ефикасност, който е свързан с най-доброто съотношение между използваните ресурси, предприетите дейности и постигането на целите;

в/ принцип на ефективност, който е свързан със степента, в която се постигат поставените цели посредством предприетите дейности.

2. В съответствие с принципа на добро финансово управление използването на бюджетните кредити се съсредоточава върху ориентираното към резултатите изпълнение и за тази цел:

а/ целите на програмите и на дейностите се определят предварително;

б/ напредъкът по отношение на постигането на целите подлежи на мониторинг посредством показатели за изпълнението;

в/ напредъкът по постигането на целите, както и проблемите във връзка с това, се съобщават на Европейския парламент и на Съвета в съответствие с член 41, § 3, първа алинея, буква з/ и член 247, § 1, буква д/.

3. Когато е целесъобразно, се определят конкретни, измерими, постижими, относими и обвързани със срок (SMART) цели, посочени в параграфи 1 и 2, и подходящи, приемливи, достоверни, прости и устойчиви показатели.“

Безспорно тези принципи са относими към задължението на конкретната държава – членка, в процесния случай Република България и в частност Управляващия орган на ОПИК, да въведе адекватни системи за управление и контрол, по отношение на разходването на бюджети кредити, в т.ч. средствата от ЕСИФ, като отново–адресат е държавата-членка /Република България/, а в конкретната програма Ръководителя на УО на ОПИК. Принципът на икономичност, регламентиран в т. „а“ се отнася изцяло до несвоевременното предоставяне на средства от страна на разпоредителя с бюджетни кредити, по конкретна програма, което е неприложимо към фактическите установявания в процесния казус; принципът на ефикасността касае проверка на постигането на заложените от програмата цели с разходваните средства; принципът на ефективност е свързан с постигането на поставените цели, съобразно съответните дейности.

Нарушение на някой от тези принципи е налице, когато в процедурата по ЗУСЕФСУ, при проверка по конкретна програма и конкретен бенефициер, се установи: недопустим разход, предявен за верификация и заплащане пред УО, когато същият е неотносим към целите на конкретен проект и/или програма, финансирана от ЕСИФ, налице е несъответствие между използвания ресурс и целта по проекта; налице е несъответствие между степента, в която могат да бъдат постигнати целите по проекта и използваната дейност и нейното финансиране. Относно хипотезата на чл. 33, т. „а“ от Регламент /ЕС/ № 2018/1046 – „*принцип на икономичност*“, се отнася изцяло до разпоредителите с бюджетни кредити на ЕС, а в процесния случай това е УО на ОПИК, и е относима към бенефициери на средства по ЕСИФ, включително по програмата ОПИК. Спазването на тези принципи, включително извършването на проверка на това е в изключителната компетентност на Ръководителя на УО на ОПИК – по отношение на конкретен разход, предявен за верификация по отношение на съответствие на разхода с целите на програмата и неговата допустимост.

Както се посочи по-горе, приложимият закон на общностното право, изразяващ се в прякото прилагане на Регламент № 2018/1046 във връзка с чл. 33 вр. чл. 4, § 8 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 е регламентиран в чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ и в приложението към чл. 2, ал. 3 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ, изисква установяване по безспорен и неоспорим начин съставомерността на нарушението, по смисъла на чл. 4, § 8 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013, във връзка с чл. 33 от Регламент /ЕС/ № 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18.07.2018 г. за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, в посочения по-горе смисъл на принципите за добро финансово управление.

Спорът в процесния случай се свежда до налице ли са предпоставките, регламентираны в § 1, ал. 2 от ДР на ТЗ, относно установеното в хода на проверката, извършена от УО на ОПИК, а именно, че подадените две оферти до бенефициера са подадени от свързани лица - „Алфа Билд Инженеринг“ ЕООД и „Ара Холдинг“ ЕООД. По смисъла на § 1, ал. 2 от ДР на ТЗ, *„Свързани лица“ са и лицата, които участват пряко или косвено в управлението, контрола или капитала на друго лице или лица, поради което между тях могат да се уговорят условия, различни от обичайните.*

От УО на ОПИК е установено, че „Алфа Билд Инженеринг“ ЕООД и „Ара Холдинг“ ЕООД участват едновременно в регистрирано по ЗЗД дружество през 2021 г. – „А. Холдинг“. Представляващ на дружеството по ЗЗД е П. Е. П., който е собственик на

капитала и управител на „Алфа Билд Инженеринг“ ЕООД.

За да се установи дали действително е налице свързаност по смисъла на § 1, ал. 2 от ДР на ТЗ, следва да се разгледа каква е правната форма на дружеството по ЗЗД.

Дружеството по ЗЗД представлява съдружие между две или повече лица, които се съгласяват да обединят имущество и усилия за постигането на обща стопанска цел. Дружеството по ЗЗД възниква на база сключен договор за гражданско дружество. В правната теория и практика е прието, че учреденото съдружие се нарича Гражданско дружество или дружество по ЗЗД, с цел отграничаването му от търговското дружество. Търговският закон дава възможност за договорно обединяване на търговци в Консорциум. Консорциумът може да е под формата на търговско дружество или под формата на дружество по ЗЗД, съответно във втория случай за консорциума са приложими правилата за гражданското дружество.

Характерно за гражданското дружество или дружество по ЗЗД е, че всяка от страните се задължава да внесе имущество и да насочи усилията си към осъществяване на една обща стопанска цел. Целта, с оглед на която се сключва договорът за създаване на Дружество по ЗЗД, е постигането на определени стопански резултати. За разлика от другите договори, при които всяка от страните преследва различна цел, при договора за учредяване на гражданско дружество интересът и целта са общи.

Друга важна особеност е, че създаденото с договора дружество не е юридическо лице и не е самостоятелен /различен от съдружниците/ правен субект. Правата и задълженията от дружествената дейност не възникват за дружеството, а са права и задължения на самите съдружници. Страна по сключваните във връзка с дейността на дружеството сделки са съдружниците. Това е една от основните разлики между дружеството по ЗЗД и търговските дружества, които са юридически лица.

За данъчни цели, обаче дружествата по ЗЗД са отделен правен субект и като цяло са приравнени на търговските дружества. Този вид дружества са данъчно задължени лица и облагат резултатите от стопанската дейност по общия ред на ЗКПО. Като работодатели и платци на доходи на физически лица имат същите задължения от ЗДДФЛ, както и търговските дружества. Съгласно ЗДДС те са самостоятелно данъчно задължено лице и могат да притежават отделна регистрация за целите на закона. Изплащанията в полза съдружници в Дружествата по ЗЗД с характера на доход от участие в дружеството са приравнени и се облагат като доходи от дивидент.

За осъществяване на общата стопанска дейност съдружниците в дружеството по ЗЗД внасят определено имущество в дружеството /пари, вещи, ползването на вещи, вземания, интелектуална собственост и т.н./. Съдружниците могат също така да се задължат да полагат труд или да извършват услуги в полза на дружеството, например: да управляват дейност; да осигуряват счетоводни, правни и консултантски услуги. Внесените пари, заместими вещи и вещи, които се унищожават при употребата им, стават обща собственост на съдружниците. Другите вещи се смятат внесени за общо ползване, като собствениците им не губят правото на собственост. В договора за учредяване на Дружество по ЗЗД обаче може да се уговори, че тези вещи също стават общи – съсобствени между съдружниците.

Относно въпроса как се представлява гражданското дружество пред третите лица. Предвид, че гражданското дружество не е самостоятелен правен субект, когато съдружникът е упълномощен от останалите съдружници, той сключва дружествените сделки от името на всички съдружници и за обща сметка. В този случай правата и задълженията възникват за всички съдружници. Когато съдружникът не е упълномощен, той сключва сделката от свое име, като правата и задълженията спрямо третото лице възникват само за него. Съдружникът, сключил сделката без представителна власт, ще следва да прехвърли на останалите съдружници

съответната им част от правата, а те от своя страна трябва да поемат припадащата им се част от задълженията. С цел преодоляване на такъв вид проблеми, още към момента на подписване на договора за учредяване на дружество по ЗЗД се определя лице, което да управлява дружествените работи и да представлява съдружниците пред трети лица. Видно от представеното по делото доказателство от А. Регистър, като управляващ и представител на „А. Холдинг“ Д. е определен П. Е. П., който е собственик и управляващ „Алфа Билд Инженеринг“ ЕООД.

При така установеното следва действително извод за свързаност по § 1, ал. 2 от ДР на ТЗ, а именно представляващият и управляващ „А. Холдинг“ Д. е П. Е. П., който е собственик на капитала и представляващ „Алфа Билд Инженеринг“ ЕООД, чиято оферта е класирана от бенефициера-жалбоподател на първо място по проведен избор за изпълнител с предмет: „Изграждане на 1800 м2 многокомпонентна топлоизолационна система на топлоизолационна плоча XPS“. Следователно правилно от страна на ответния административен орган е прието, че в случая е налице нарушение на чл. 3.8.1 от договора за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, чл. 1.2 от Общите условия, т. 1 от Условията за изпълнение на проекти, чл. 4, § 8 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 и чл. 33 от Регламент /ЕС/ № 2018/1046. Правилно същото е квалифицирано като „нередност“ по чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕФСУ поради нарушение на принципите за добро финансово управление и принципа на икономичност /чл. 33, чл. 36, § 1 и чл. 61 от Регламент /ЕС/ № 2018/1046/, и като „нередност“ по чл. 2 от Приложение № 2 към чл. 2, ал. 3 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ /обн., ДВ., бр. 27/31.03.2017 г., посл. доп., ДВ., бр. 102/23.12.2022 г./.

Правилно и законосъобразно размерът на финансовата корекция е определен чрез прилагане на пропорционалния метод и по реда на чл. 5, ал. 1 и ал. 3 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ.

По изложените съображения, Съдът намира, че определената с атакувания акт финансова корекция се явява законосъобразна, а жалбата – неоснователна и недоказана, поради което следва да бъде отхвърлена, а оспореното решение за налагане на финансова корекция потвърдено като правилно и законосъобразно.

По разностите в производството:

С оглед изхода на спора заявеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно. Съдът следва да осъди „МАГ“ ООД да заплати на Министерство на иновациите и растежа юрисконсултско възнаграждение, в чиято структура се намира органът – ответник, направените по делото разноси, а именно – юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл. 144 от АПК, в размер на 200.00 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 60-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „МАГ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „Студентски“, [улица], представлявано от И. Р. К. – Управител, чрез адвокат Р. К., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, офис 1, срещу Решение за определяне на финансова корекция № РД-02-16-482/29.05.2024 г., издадено от Р. Б. Р., Главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“, Управляващ орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 /УО на ОПИК/ при Министерство на иновациите и растежа, с което е наложена финансова корекция в размер на 25 % от финансовата подкрепа със средства от ЕСИФ по проведения избор с изпълнител с предмет: „Изграждане на 1 800 м2 многокомпонентна топлоизолационна система от топлоизолационна плоча XPS“ и избран за изпълнител „Алфа Билд Инженеринг“ ЕООД.

ОСЪЖДА „МАГ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „Студентски“, [улица], представлявано от И. Р. К. – Управител, чрез адвокат Р. К., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, офис 1, да заплати на Министерство на иновациите и растежа юрисконсултско възнаграждение в размер на 200.00 лв. /двеста лева/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: